SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 24 päivänä maaliskuuta 2015

237/2015

Valtioneuvoston asetus

luonnonmukaisen tuotannon korvauksesta

Annettu Helsingissä 19 päivänä maaliskuuta 2015

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti säädetään eräistä ohjelmaperusteisista viljelijäkorvauksista annetun lain (1360/2014) nojalla:

1 §

Soveltamisala

Tässä asetuksessa säädetään Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahasto) tuesta maaseudun kehittämiseen ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1305/2013, jäljempänä *maaseutuasetus*, 29 artiklassa tarkoitetun luonnonmukaisen maatalouden tuen, jäljempänä *luonnonmukaisen tuotannon korvaus*, toimeenpanosta. Luonnonmukaisen tuotannon korvaus on osa Euroopan komission hyväksymää Manner-Suomen maaseudun kehittämisohjelmaa vuosille 2014—2020. Korvaus voidaan myöntää ja maksaa kehittämisohjelman voimassaoloaikana valtion talousarviossa osoitettujen varojen rajoissa.

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) *luomusitoumuksella* sitoumusta luonnonmukaisesta kasvintuotannosta ja sitoumusta luonnonmukaisesta kotieläintuotannosta;

2) *viljelijällä* eräistä ohjelmaperusteisista viljelijäkorvauksista annetun lain (1360/2014) 2 §:n 4 kohdassa tarkoitettua aktiiviviljelijää;

3) *peruslohkolla* viljelijän viljelemää ja hänen hallinnassaan oleva maantieteellisesti yhtenäistä viljelyaluetta tai muuta aluetta, jota rajoittaa kunnan raja, omistusoikeuden raja, tuki- tai sopimusalueen raja, vesistö, piiri- tai valtaoja, tie, metsä taikka muu vastaava raja;

4) *kasvulohkolla* yhteen peruslohkoon kuuluvaa yhtenäistä maa-alaa, jolla viljellään yhtä kasvilajia tai useamman kasvilajin seosta tiettyä tarkoitusta varten ja joka on täydentävien ehtojen hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimuksista annetun valtioneuvoston asetuksen (4/2015) 3 §:n 1 kohdassa tarkoitettuna hoidettuna viljelemättömänä peltona tai joka on tilapäisesti viljelemätön tai muussa kuin maatalouskäytössä.

3 §

Luomusitoumus

Luomusitoumus alkaa sitoutumisvuoden toukokuun 1 päivänä. Sitoumusvuosi ja -kausi alkavat toukokuun 1 päivänä ja päättyvät huhtikuun 30 päivänä.

Viljelijän antama sitoumus pysyy voi-

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1305/2013 (32013R1305); EUVL L 347, 20.12.2013, s. 487
Komission delegoitu asetus (EU) N:o 807/2014 (32014R0807); EUVL L 227, 31.7.2014, s. 1

massa, vaikka viljelijä ei hae korvauksen vuosittaista maksua, jos maksun hakematta jättäminen on aiheutunut eräistä ohjelmaperusteisista viljelijäkorvauksista annetun lain 13 §:n 2 momentissa tarkoitetusta syystä.

4 §

Korvauskelpoinen ala luomusitoumuksessa

Luomusitoumus annetaan ympäristökorvauksesta annetun valtioneuvoston asetuksen (235/2015) 4 §:ssä tarkoitetusta korvauskelpoisesta alasta. Sitoumus voidaan antaa myös pelkästään maatilan niistä korvauskelpoisista peltolohkoista, joilla on sitoumuskauden aikana viljelykierrossa liitteessä 1 tarkoitettuja avomaanvihanneksia. Jos sitoumus annetaan vain avomaanvihannesviljelystä, sitoumuksen kohteena olevilla peltolohkoilla voidaan viljellä avomaavihanneksien lisäksi muita kasveja. Avomaavihannesten viljelyä koskevan sitoumuksen lisäksi maatilalla ei voi olla muuta luomusitoumusta.

Luomusitoumus annetaan maatilan kaikesta korvauskelpoisesta peltoalasta ja sellaisesta pysyvää nurmea olevasta alasta, joka on maankäyttömuodoltaan peltoa. Luomusitoumuksen ulkopuolelle voidaan jättää pellot, joilla liitteessä 2 tarkoitettujen myyntikasvien tuottaminen on vaikeaa tai jotka poistetaan maatalouskäytöstä sitoumuskauden aikana. Sitoumusta ei voida antaa peltoalasta, jolla viljellään ruokohelpeä energiantuotantotarkoitukseen. Maatilalla voidaan kuitenkin viljellä ruokohelpeä joko tavanomaisesti tai luonnonmukaisesti. Ruokohelven tuotanto on järjestettävä tuotantoyksiköihin luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 2092/91 kumoamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007, jäljempänä *luomuasetus*, mukaisesti. Maatilalla voi olla muuta kuin luonnonmukaista tuotantoa kasvihuonetuotannossa, jos kasvihuoneissa viljellään eri kasvilajeja tai -lajikkeita kuin avomaalla ja tuotanto on järjestetty tuotantoyksiköihin luomuasetuksen mukaisesti eikä ala kuulu luomusitoumukseen.

Luomusitoumuksen kohteena oleva peltoala säilyy korvauskelpoisena, vaikka siitä ei haeta luonnonmukaisen tuotannon korvausta taikka, se vuokrataan tai myydään toiselle viljelijälle, jos se säilyy 1 momentissa tarkoitettuna peltona.

Pienin korvauskelpoinen sitoumuksen kohteeksi hyväksyttävä kasvulohko on 0,01 hehtaaria. Korvauskelpoiseksi alaksi ei hyväksytä viljelemätöntä alaa. Viljelemättömäksi alaksi ei katsota peltolohkoja, jotka ovat hoidettua viljelemätöntä peltoa tai tilapäisesti viljelemättömiä.

5 §

Peltoalan lisääminen luomusitoumukseen

Luomusitoumukseen saadaan toisena ja kolmantena sitoumusvuonna lisätä valtion talousarvion määrärahatilanne huomioon ottaen ympäristökorvauksesta annetun valtioneuvoston asetuksen 4 §:ssä tarkoitettuja korvauskelpoisia aloja enintään viisi hehtaaria. Jos luomusitoumuksen kohteena oleva peltoala on alle viisi hehtaaria, lisättävä peltoala voi olla enintään yksi hehtaari.

Jos lisättävä ala on enimmäiskokoa suurempi, viljelijä saa antaa uuden luomusitoumuksen vuosina 2016—2020 vuosittaisen tukihaun yhteydessä valtion talousarvion määrärahojen rajoissa. Jos uutta sitoumusta ei anneta, peltoaloja on viljeltävä sitoumuksen ehtojen mukaisesti ilman korvausta.

6 §

Harkinnanvarainen korvauskelpoisuus

Luomusitoumukseen saadaan toisena ja kolmantena sitoumusvuonna lisätä 5 §:ssä tarkoitetulla tavalla valtion talousarvion määrärahatilanne huomioon ottaen ympäristökorvauksesta annetun valtioneuvoston asetuksen 5 §:n 1—4 momentissa tarkoitettuja korvauskelvottomia aloja.

7 §

Korvauskelvottoman alan lisääminen korvauskelpoiseen peruslohkoon

Luomusitoumuksen kohteena olevaan peruslohkoon voidaan valtion talousarvion määrärahatilanne huomioon ottaen viljelijän

hakemuksesta lisätä vuosittain enintään 0,1 hehtaaria sellaista peltoalaa tai sellaista pysyvää nurmea olevaa alaa, joka on maankäyttömuodoltaan peltoa, mutta, jonka perusteella ei ole aikaisemmin ollut oikeutta luonnonmukaisen tuotannon korvaukseen.

8 §

Korvauskelpoisuuden vaihtaminen

Viljelijä voi vaihtaa korvauskelpoisuuden 4 ja 6 §:ssä tarkoitetun korvauskelpoisen alan ja korvauskelvottoman luonnonmukaiseen tuotantoon siirrettävissä olevan alan välillä. Edellytyksenä on, että korvauskelpoisuus vaihdetaan pois koko peruslohkolta. Peruslohko voidaan vaihdon yhteydessä jakaa. Korvauskelpoisuutta ei saa vaihtaa, jos vaihdettava ala on tilakohtaisesti alle 0,5 hehtaaria.

Korvauskelpoisuutta ei saa vaihtaa, jos vaihto johtaa korvauskelpoisen alan kasvamiseen. Korvauskelpoisuuden saa vaihtaa vain pysyvästi. Korvauskelpoisuutta saa vaihtaa vain viljelijän omistuksessa olevien alojen välillä.

Korvauskelpoisuuden vaihtamisen hakumenettelyyn sovelletaan maatalouden tukien toimeenpanosta annetun lain (192/2013) 3 lukua.

9 §

Luomusitoumuksen alan lisääminen toiseen luomusitoumukseen

Luomusitoumukseen voidaan lisätä sellainen korvauskelpoinen peltoala ja pysyvää nurmea oleva ala, joka on maankäyttömuodoltaan peltoa, ja joka on ollut toisen luomusitoumuksen antaneen viljelijän sitoumuksen kohteena ja jonka tämä viljelijä on ilmoittanut edellisenä sitoumusvuonna vuosittaisessa tukihakemuksessa. Kaksi viljelijää, jotka kumpikin ovat antaneet luomusitoumuksen, voivat vaihtaa sitoumuskauden aikana keskenään sitoumuksien kohteena olevaa korvauskelpoista alaa.

10 §

Korvauskelpoisen alan poistaminen luomusitoumuksesta

Jos luomusitoumuksen kohteena oleva korvauskelpoinen peltoala ilmoitetaan ensimmäisen sitoumusvuoden jälkeen viljelemättömäksi tai se todetaan sellaiseksi valvonnassa, se menettää korvauskelpoisuutensa. Myös sellainen luomusitoumuksen kohteena oleva peltoala, joka poistetaan maatalouskäytöstä perustuesta, viherryttämistuesta ja nuoren viljelijän tuesta annetun valtioneuvoston asetuksen (234/2015) 7 §:n 2 momentissa tarkoitetulla tavalla menettää korvauskelpoisuutensa. Viljelijän on maksettava korvauskelpoisuutensa menettäneelle alalle maksettu korvaus takaisin.

11 §

Luomusitoumuksen kohteena olevan alan käyttö muuhun kuin maataloustoimintaan

Luomusitoumuksen kohteena olevaa korvauskelpoista alaa saadaan käyttää myös muuhun kuin maataloustoimintaan noudattaen perustuesta, viherryttämistuesta ja nuoren viljelijän tuesta annetun valtioneuvoston asetuksen 7 §:ää.

12 §

Luomusitoumus ja ympäristösitoumus

Viljelijä, joka on antanut luomusitoumuksen, saa antaa sen kohteena olevista peltolohkoista myös eräistä ohjelmaperusteisista viljelijäkorvauksista annetun lain 5 §:ssä tarkoitetun ympäristösitoumuksen. Viljelijä ei kuitenkaan saa valita luomusitoumuksen kohteena olevalle peltolohkolle ympäristökorvauksesta annetun valtioneuvoston asetuksen 14 §:ssä tarkoitetuksi lohkokohtaiseksi toimenpiteeksi mainitun pykälän 8 kohdassa tarkoitettua puutarhakasvien vaihtoehtoista kasvinsuojelua.

13 §

Kotieläintuotantoa koskeva luomusitoumus ja eläinten hyvinvointikorvaus

Jos viljelijä on antanut kotieläintuotantoa koskevan luomusitoumuksen, hän ei saa sen kohteena olevan eläinlajin osalta valita eläinten hyvinvointikorvauksesta annetun valtioneuvoston asetuksen (121/2015) 4 §:n 1 momentin 7 ja 8 kohdassa, 2 momentin 2—5 kohdassa, 3 momentin 4 ja 5 kohdassa sekä 4 momentin 6 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä.

Sitoumus luonnonmukaisesta kotieläintuotannosta saadaan antaa, jos 1 momentissa tarkoitetut toimenpiteet vaihdetaan toisiksi toimenpiteiksi tai niistä luovutaan.

14 §

Luomusitoumuksen vähimmäisvaatimukset

Luomusitoumuksen antanut viljelijä saa käyttää enintään 70 kilogrammaa fosforia peltohehtaaria kohden vuodessa. Puutarhakasvien lannoituksessa fosforia saa käyttää enintään 115 kilogrammaa peltohehtaaria kohden vuodessa. Edellä mainittuihin määriin voidaan soveltaa fosforin tasausta. Fosforilannoituksessa vuosittainen yli- tai alijäämä voidaan kuitenkin tasoittaa tasausjakson aikana (*fosforintasaus*). Tasausjakson enimmäispituus on viisi vuotta. Fosforin tasausjakso on aloitettava, kun sallittu vuosittainen fosforitaso ylitetään. Fosforintasaus voidaan aloittaa myös fosforimäärän alittaessa sallitun vuosittaisen määrän. Tasausjakson alkaminen ja päättyminen on kirjattava lohkokohtaisiin muistiinpanoihin. Luomusitoumuksen antanut viljelijä voi käyttää vuodessa typpeä peltohehtaarille enintään maa- ja puutarhataloudesta peräisin olevien päästöjen rajoittamisesta annetussa valtioneuvoston asetuksessa (1250/2014) säädetyn määrän.

Kotieläinten tuottaman lannan ravinteet on otettava huomioon eräiden maa- ja puutarhataloudesta peräisin olevien päästöjen rajoittamisesta annetun valtioneuvoston asetuksen mukaisesti. Taulukkoarvoja ja lanta-analyysin arvoja ei saa käyttää ristikkäin. Lannan ja perunan solunesteen sisältämästä kokonaisfosforista otetaan huomioon 100 prosenttia. Turkiseläinten lannan, lihaluujauhon ja elintarviketeollisuuden ruokajätteen kokonaisfosforista sekä käsitellyn sakokaivolietteen ja puhdistamolietteen kokonaisfosforista otetaan huomioon 60 prosenttia. Orgaanisen lannoitevalmisteen sisältämä fosfori otetaan huomioon sen raaka-aineen perusteella, jota lannoitevalmisteessa on eniten.

Kasvinsuojeluaineita on käytettävä ja varastoitava kasvinsuojeluaineista annetun lain (1563/2011) 6 ja 7 §:ssä säädetyllä tavalla. Maatilalla kasvinsuojeluaineita saa levittää vain se, joka on suorittanut kasvinsuojeluaineista annetun lain 10 §:ssä tarkoitetun tutkinnon, joka on saanut oikeuden kyseisen tutkinnon järjestämiseen tai jolla on voimassa oleva luonnonhaittakorvauksista ja maatalouden ympäristötuista vuosina 2007—2013 annetun valtioneuvoston asetuksen (366/2007) 28 §:n 4 momentissa tarkoitettu koulutus.

Maatilalla kasvinsuojeluaineiden levitykseen käytettävä kasvinsuojeluruisku on testattava kasvinsuojeluaineista annetun lain 4 luvussa säädetyllä tavalla. Ammattimaisessa käytössä olevat traktoriruiskut on testattava kerran viimeistään 26 päivänä marraskuuta 2016 ja sen jälkeen joka viides vuosi. Jos levitysväline on aiemmin testattu luonnonhaittakorvauksista ja maatalouden ympäristötuista vuosina 2007—2013 annetun valtioneuvoston asetuksen 28 §:n 3 momentissa tarkoitetulla tavalla, välinettä ei tarvitse testata uudestaan ennen kuin viisi vuotta on kulunut testauksesta.

15 §

Maatalousmaan pitäminen avoimena

Luomusitoumuksen antaneen viljelijän on pidettävä sitoumuksen kohteena oleva peltoala avoimena perustuesta, viherryttämistuesta ja nuoren viljelijän tuesta annetun valtioneuvoston asetuksen 6 §:ssä säädetyllä tavalla.

16 §

Luomusitoumuksen perustason vaatimukset

Luomusitoumuksen antaneen viljelijän on noudatettava perustason vaatimuksena täy-

dentävien ehtojen hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimuksista annettua valtioneuvoston asetuksen 12 §:n 1 ja 4 momenttia ja maa- ja puutarhataloudesta peräisin olevien päästöjen rajoittamisesta annetun valtioneuvoston asetuksen 10 §:n 1—3, 7 ja 8 momenttia sekä 11—13 §:ää.

17 §

Luonnonmukaisen tuotannon koulutuksen suorittaminen

Luomusitoumuksen antamisen edellytyksenä on, että viljelijä tai tilanhoidosta vastaava henkilö on suorittanut vähintään viiden päivän pituisen luonnonmukaisen viljelyn peruskurssin tai hänellä on muu vastaava koulutus luonnonmukaisen maataloustuotannon harjoittamisesta.

Kotieläintuotantoa koskevan luomusitoumuksen antamisen edellytyksenä on 1 momentissa säädetyn lisäksi, että viljelijä tai tilanhoidosta vastaava henkilö on suorittanut vähintään kahden päivän pituisen luonnonmukaisen kotieläintalouden koulutuksen.

Jos kyseessä on yhteisömuodossa harjoitettava maatalous, maatilan hoidosta vastaavan henkilön on täytettävä sitoumuksen edellytyksenä oleva koulutusvaatimus. Todistus koulutusvaatimuksen täyttämisestä on toimitettava sitoumuksen antamisvuonna viimeistään pinta-alatukien viimeisenä hakupäivänä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukseen.

18 §

Ilmoittautuminen luonnonmukaisen tuotannon valvontajärjestelmään

Viljelijän on tehtävä hakemus luomuasetuksen 27 artiklassa tarkoitettuun valvontajärjestelmään liittymisestä luomusitoumuksen hakuvuonna viimeistään pinta-alatukien viimeisenä hakupäivänä. Ensimmäinen valvontajärjestelmän mukainen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen tekemä tuotantotarkastuskäynti tulee olla tehtynä ensimmäisenä sitoumusvuonna viimeistään 15 päivänä kesäkuuta. Viljelijän on kuuluttava valvontajärjestelmään koko sitoumuskauden ajan.

Viljelijän on kuuluttava valvontajärjestelmään peltokasvi- ja kasvihuonetuotannon osalta. Kotieläintuotantoa koskevan luomusitoumuksen tekemisen edellytyksenä on lisäksi, että viljelijä on hyväksytty valvontajärjestelmään sen eläinlajin osalta, jota sitoumus koskee. Tuotantosuunnan vaihtamisesta on tehtävä ilmoitus valvontajärjestelmään.

19 §

Peltolohkojen siirtäminen luonnonmukaiseen tuotantoon

Maatilalla, josta on tehty luomusitoumus, kaikki sitoumuksen kohteena olevat peltolohkot on siirrettävä luonnonmukaiseen tuotantoon. Maatilan peltoalan viljeleminen luonnonmukaisesti on aloitettava ensimmäisen sitoumusvuoden alusta vähintään viiden hehtaarin alalla tai, jos on kyse liitteessä 1 tarkoitettujen avomaanvihannesten tai täydentävien ehtojen hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimuksista annetun valtioneuvoston asetuksen liitteessä tarkoitettujen puutarhakasvien viljelystä, vähintään hehtaarin alalla. Kaikkien lohkojen on oltava luonnonmukaisesti viljeltyjä viimeistään toisesta sitoumusvuodesta alkaen. Luonnonmukaiseen tuotantoon saadaan siirtyä myös kasvulohkoittain.

Luomusitoumukseen sitoumuskauden aikana lisättyjen peltolohkojen osalta on noudatettava 1 momentissa säädettyjä määräaikoja.

20 §

Luonnonmukaisesti viljeltävät kasvit

Maatilalla, josta on tehty luomusitoumus, on viljeltävä liitteessä 2 tarkoitettuja myyntikasveja yhteensä keskimäärin vähintään 30 prosenttia sitoumuksen kohteena olevasta alasta sitoumuskauden aikana. Maatilalla, jolla on luomusitoumuksessa sitouduttu siirtämään pellot luonnonmukaiseen tuotantoon, on neljäntenä ja viidentenä sitoumusvuotena viljeltävä liitteessä tarkoitettuja myyntikasveja yhteensä keskimäärin vähintään 30 prosenttia sitoumuksen kohteena olevasta alasta. Jos viljelijä tekee 5 §:n 2 momentissa tarkoitetussa tapauksessa uuden sitoumuksen,

edellä mainitut määräajat määräytyvät aikaisemman sitoumuksen perusteella.

Koko sitoumuksen kohteena olevalla alalla voidaan 1 momentista poiketen viljellä nurmea vain sellaisella maatilalla, jonka sato käytetään pääosin oman karjan rehuksi tai sen kanssa säännöllistä yhteistyötä tekevien kotieläintuotantoa koskevan luomusitoumuksen tehneiden maatilojen karjan rehuksi. Kesantona ja luonnonhoitopeltonurmena sitoumuksen kohteena olevasta alasta voi olla vuosittain enintään 25 prosenttia. Jos edellä tarkoitettu ala on tätä suurempi, kesannosta ja luonnonhoitopeltonurmista voidaan kuitenkin maksaa korvausta siitä alasta, joka saadaan jakamalla maatilan muiden korvaukseen oikeuttavien peltoalojen summa kolmella. Koko sitoumuksen kohteena oleva ala voi olla viherlannoitusnurmena enintään kahtena peräkkäisenä vuotena. Jos sitoumuksen kohteena on puutarhakasvien viljely, vähintään yksi hehtaari peltoalaa on kuitenkin oltava puutarhakasvien viljelyksessä. Yksittäinen peltolohko voi olla viherlannoitusnurmena enintään kolme vuotta peräkkäin.

21 §

Luonnonmukainen kotieläintuotanto

Maatilalla, josta on tehty luomusitoumus, luonnonmukaisen kotieläintuotannon on sitoumuskaudella oltava jatkuvaa. Tuotannossa olevat eläinlajit voivat kuitenkin vaihdella. Eläinyksikkömäärää laskettaessa otetaan huomioon viljelijän maatilalla luonnonmukaisessa kotieläintuotannossa olevat, viljelijän tai hänen perheenjäsentensä hallinnassa olevat lypsylehmät, emolehmät, muut naudat, lampaat, vuohet, emakot, lihasiat, karjut sekä kanat, kukot, broilerit, kalkkunat, hanhet ja ankat ja edellä mainitun siipikarjan emolinnut. Tuotantorakennusten on oltava viljelijän hallinnassa.

Edellä 1 momentissa tarkoitetulla maatilalla voi olla myös muuta kuin luonnonmukaista kotieläintuotantoa, jos eläimet ovat eri eläinlajia kuin luonnonmukaisessa kotieläintuotannossa olevat ja niiden hoito on järjestetty tuotantoyksiköihin luomuasetuksen mukaisesti.

22 §

Eläinmäärän laskeminen

Eräistä ohjelmaperusteisista viljelijäkorvauksista annetun lain 8 §:n 3 momentissa tarkoitettua eläinyksikkömäärää laskettaessa otetaan huomioon maatilan keskimääräinen eläinmäärä kalenterivuoden aikana eläinyksiköistä eräissä maatalouden tuissa annetun valtioneuvoston asetuksen (45/2015) 4 ja 5 §:n mukaisesti. Jos eläinlaji vaihtuu, eläinyksikkömäärää laskettaessa eläinmäärä otetaan huomioon siitä lähtien, kun kyseistä eläinlajia koskeva luonnonmukaisen tuotannon valvontajärjestelmän alkutarkastus on hyväksytty. Viljelijän esittämän selvityksen perusteella keskiarvoa laskettaessa voidaan jättää ottamatta huomioon tuotantotavan edellyttämä taikka kotieläinrakennuksen peruskorjauksesta, laajennuksesta tai tuotantosuunnan muuttamisesta taikka ylivoimaisesta esteestä aiheutuva lyhytaikaisen tuotantotauon aikainen eläinyksikkömäärä.

Yhteisömuotoisen yrityksen eläimet voidaan lukea vain yhden sellaisen maatilan hyväksi, joka on kokonaan perheyrityksen jäsenten hallinnassa luonnonhaittakorvauksesta annetun valtioneuvoston asetuksen (236/2015) 10 §:n mukaisesti.

23 §

Luonnonmukaisen tuotannon korvauksen määrä

Luonnonmukaisen tuotannon korvausta maksetaan seuraava euromäärä hehtaarilta:

tuotannon ala	euroa vuodessa
luonnonmukainen tuotanto	160
-avomaan vihannestuotanto	600
luonnonmukainen kotieläintuotanto	134

24 §

Luonnonmukaisen tuotannon korvauksen maksaminen

Peltoalasta, jolla viljellään ruokohelpeä energiantuotantotarkoitukseen, ei makseta

luonnonmukaisen tuotannon korvausta. Jos maatila on antanut luomusitoumuksen vain avomaan vihannesviljelystä, luonnonmukaisen tuotannon korvaus maksetaan vuosittain viljeltävän kasvin perusteella.

Luonnonmukaisen tuotannon korvaus saadaan maksaa ensimmäisenä sitoumusvuonna vasta sen jälkeen, kun viljelijän maatilalla tehty tuotantotarkastus on hyväksytty. Korvaus maksetaan aloista, jotka on jo siirretty luonnonmukaiseen tuotantoon.

Jos kasvulohkolla on talvehtimistuhoja, luonnonmukaisen tuotannon korvaus voidaan maksaa edellyttäen, että viljellyn peltolohkon hoito täyttää täydentävien ehtojen maatalouden ja ympäristön vaatimuksista annetussa valtioneuvoston asetuksessa säädetyt vaatimukset ja että pääosalla lohkon pinta-alasta on korjuu- ja markkinakelpoisen sadon tuottava kasvusto. Jollei pääosalla lohkoa ole mahdollista talvehtimistuhojen vuoksi tuottaa korjuu- ja markkinakelpoista satoa, lohkosta ei voida maksaa korvausta, ellei talvehtimistuhoaluetta kylvetä keväällä uudelleen.

Viljelijälle, joka on valinnut ympäristökorvauksesta annetun valtioneuvoston asetuksen 14 §:n 1 tai 2 kohdassa tarkoitetun toimenpiteen, voidaan maksaa korvausta vain sellaisista orgaanisista lannoitevalmisteista, jotka ovat luonnonmukaisessa tuotannossa sallittuja. Luonnonmukaisen tuotannon korvausta ei makseta sellaisesta peltoalasta, jolle viljelijä on valinnut ympäristökorvauksesta annetun valtioneuvoston asetuksen 14 §:n 4 kohdan a alakohdassa tarkoitetun lohkokohtaisen toimenpiteen tai, jota koskee luonnonhaittakorvauksista ja maatalouden ympäristötuista vuosina 2007—2013 annetun valtioneuvoston asetuksen 39 §:n 1, 2, 8 tai 13 kohdassa tai luonnonhaittakorvauksesta ja maatalouden ympäristötuesta annetun valtioneuvoston asetuksen (644/2000) 22 §:ssä tarkoitettu maatalouden ympäristötuen erityistukisopimus. Luonnonmukaisen tuotannon korvausta ei makseta myöskään viljelijän tekemään ympäristökorvauksesta annetun valtioneuvoston asetuksen 27 §:n 3 kohdassa tarkoitettuun sopimukseen sisältyvästä peltoalasta.

Kotieläintuotantoa koskevan luomusitoumuksen antaneelle viljelijälle maksetaan vuosittain 23 §:n mukaisesti luonnonmukaisen kotieläintuotannon korvausta kasvintuotannosta maksettavan korvauksen lisäksi, jos eräistä ohjelmaperusteisista viljelijäkorvauksista annetun lain 8 §:n 3 momentissa tarkoitettu eläintiheysvaatimus täyttyy maatilalla. Jos eläintiheysvaatimus ei sitoumusvuonna täyty tai tuotantosuunta muutetaan eläintuotannosta kasvinviljelytuotantoon, korvausta maksetaan vain kasvintuotannosta jäljellä olevana sitoumuskautena.

Pienin korvauskelpoinen kasvulohko, josta maksetaan luonnonmukaisen tuotannon korvausta, on 0,05 hehtaaria.

25 §

Luomusitoumuksen jatkaminen

Jos maatilalla on tavanomaista kotieläintuotantoa ja maatilan koko peltoala on nurmea, luomusitoumusta ei voida jatkaa eräistä ohjelmaperusteisista viljelijäkorvauksista annetun lain 8 §:n 4 momentissa tarkoitetulla tavalla, jos eläimiä ei siirretä luonnonmukaiseen tuotantoon tai maatilalla ei viljellä myyntikasveja 20 §:n 1 momentissa tarkoitetulla tavalla.

Kotieläintuotantoa koskevaa luomusitoumusta voidaan jatkaa eräistä ohjelmaperusteisista viljelijäkorvauksista annetun lain 8 §:n 4 momentissa tarkoitetulla tavalla, jos maatila tuottaa viimeistään viimeisenä sitoumusvuonna luonnonmukaisia kotieläintuotteita tai eläviä luonnonmukaisesti kasvatettuja kotieläimiä myyntiin. Jos viljelijä tekee 5 §:n 2 momentissa tarkoitetussa tapauksessa uuden sitoumuksen, edellä mainittu määräaika määräytyy aikaisemman sitoumuksen perusteella.

Jos viljelijä alkaa luomusitoumuksen päättymisen jälkeen viljellä maatilaansa muutoin kuin luonnonmukaisesti, hän voi antaa uuden luomusitoumuksen aikaisintaan kahden vuoden kuluttua sen kasvukauden alusta, jona maatilaa on alettu viljellä muutoin kuin luonnonmukaisesti.

26 §

Luonnonmukaisen tuotannon korvausta koskevat seurantatiedot

Korvauksen saajan velvollisuudesta toimittaa luonnonmukaisen tuotannon korvauksen seurantaa ja arviointia varten tarvittavat tie-

dot tukiviranomaiselle säädetään maaseutuasetuksen 71 artiklassa.

27 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 24 päivänä maaliskuuta 2015. Sen 7 §:ää sovelletaan kuitenkin vasta 1 päivästä tammikuuta 2016.

28 §

Siirtymäsäännökset

Jos viljelijällä on ollut voimassa luonnonhaittakorvauksista ja maatalouden ympäristötuista vuosina 2007—2013 annetun valtioneuvoston asetuksen 45 §:ssä tarkoitettu sopimus, tämän asetuksen 17 §:n 1 momentissa tarkoitetun koulutusvaatimuksen täyttämistä ei edellytetä. Jos viljelijällä on ollut voimassa luonnonhaittakorvauksista ja maatalouden ympäristötuista vuosina 2007—2013 annetun valtioneuvoston asetuksen 46 §:ssä tarkoitettu sopimus, tämän asetuksen 17 §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitettujen koulutusvaatimusten täyttämistä ei edellytetä.

Jos viljelijä on tehnyt vuonna 2013 luonnonhaittakorvauksista ja maatalouden ympäristötuista vuosina 2007—2013 annetun valtioneuvoston asetuksen 45 tai 46 §:ssä tarkoitetun sopimuksen, joka muunnetaan eräistä ohjelmaperusteisista viljelijäkorvauksista annetun lain 8 §:ssä tarkoitetuksi luonnonmukaista tuotantoa koskevaksi sitoumukseksi, tämän asetuksen 20 §:n 1 momentin mukaista myyntikasveja koskevaa 30 prosentin vaatimusta on noudatettava 1 päivästä tammikuuta 2016. Jos edellä mainittu sopimus on tehty vuonna 2014, vaatimusta on noudatettava 1 päivästä tammikuuta 2017.

Helsingissä 19 päivänä maaliskuuta 2015

Sosiaali- ja terveysministeri *Laura Räty*

Vanhempi hallitussihteeri Suvi Ruuska

Liite 1

Avomaanvihannekset

Tarhaherne, pensaspapu, valko- eli keräkaali, kiinankaali, kukkakaali, porkkana, lanttu, nauris, mukulaselleri, palsternakka, sipulin pikkuistukkaat, purjo, avomaankurkku, kurpitsa, pinaatti, pehmeä keräsalaatti, raparperi, punajuurikas, keltajuurikas, ruokasipuli (sisältää punasipulin ja jättisipulin), punakaali, savoijinkaali (kurttukaali), ruusukaali, parsakaali, kyssäkaali, lehtiselleri, kesäkurpitsa, rapeakeräsalaatti, tilli, persilja, valkosipuli, meloni, lamopinaatti, muut vihannekset, parsa, yrttikasvit (alle tai yli 5 vuotta).

Liite 2

Myyntikasvit

Syysvehnä, kevätvehnä, durumvehnä, syysspelttivehnä, kevätspelttivehnä, ruisvehnä, kevätruis, syysruis, rehuohra, mallasohra, syysohra, kaura, viljojen seoskasvusto, viljojen ja öljykasvien seoskasvusto, tattari, hirssi, kvinoa (kinua), maissi, sokerimaissi, muut viljat, ruokaherne, rehuherne, valkuaiskasvien ja öljykasvien seoskasvusto, valkuaiskasvien ja viljojen seoskasvusto, härkäpapu, soijapapu, ruokaperuna, ruokateollisuusperuna, tärkkelysperuna, varhaisperuna, siemenperuna, sokerijuurikas, tupakka, kuitunokkonen, ruistankio (Camelina, kitupellava), kevätrypsi, syysrypsi, kevätrapsi, syysrapsi, auringonkukka, öljykasvien seoskasvusto, humala, kuituhamppu, öljyhamppu, öljypellava, kuitupellava, siemenmausteet ja lääkekasvit, ratamo, kumina, sinappi, lääkepaju, ahdekaunokki (energiantuotantoon), tarhaherne, pensaspapu, valko- eli keräkaali, kiinankaali, kukkakaali, porkkana, lanttu, nauris, mukulaselleri, palsternakka, sipulin pikkuistukkaat, purjo, avomaankurkku, kurpitsa, pinaatti, pehmeä keräsalaatti, raparperi, punajuurikas, keltajuurikas, ruokasipuli (sisältää punasipulin ja jättisipulin), punakaali, savoijinkaali (kurttukaali), ruusukaali, parsakaali, kyssäkaali, lehtiselleri, kesäkurpitsa, rapeakeräsalaatti, tilli, persilja, valkosipuli, meloni, lamopinaatti, muut vihannekset, parsa, omena, pihlaja (marjantuotantoon), päärynä, muut hedelmät, luumu, tyrni, kirsikka, viinirypäle, mustaherukka, punaherukka, valkoherukka, karviainen, vadelma ja mesivadelma, mansikka, mesimarja, pensasmustikka, marja-aronia, saskatoon (marjatuomipihlaja), muut marjakasvit, koristekasvit (alle tai yli 5 vuotta), leikkovihreä ja leikkohavu (alle tai yli 5 vuotta), taimitarhat (alle tai yli 5 vuotta, marja-, hedelmä- ja koristekasvit), yrttikasvit (alle tai yli 5 vuotta), aitohunajakukka. Valvottu tuotanto seuraavilla siemenkasveilla: apila, Englannin raiheinä, italianraiheinän, ruokonata, timotei, nurminata.

JULKAISIJA: OIKEUSMINISTERIÖ ISSN 1455-8904